WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 22 maja 2008 r.*

W sprawie C-165/07

mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w trybie art. 234 WE, złożony przez Vestre Landsret (Dania) postanowieniem z dnia 20 marca 2007 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 marca 2007 r., w postępowaniu:

Skatteministeriet

przeciwko

Ecco Sko A/S,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca) i M. Ilešič, sędziowie

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 21 lutego 2008 r.,

* Język postępowania: duński.

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Ecco Sko A/S, przez H.S. Hansena oraz T.K. Kristjánssona, advokater,

— w imieniu rządu duńskiego, przez J. Liisberga, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Bieringa, advokat,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich, przez B. Stromskyego oraz S. Schønberga, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni pozycji 6403 i 6404 Nomenklatury Scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury

taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r. (Dz.U. L 264, s. 1, zwanej dalej „CN").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Skatteministeriet (ministerstwo finansów) a Ecco Sko A/S (zwaną dalej „Ecco") w przedmiocie klasyfikacji taryfowej sandałów.

Ramy prawne

3 Nomenklatura Scalona ustanowiona rozporządzeniem nr 2658/87 jest oparta na Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów (zwanym dalej „HS") opracowanym przez Radę Współpracy Celnej (obecnie Światowa Organizacja Celna) i wprowadzonym w życie międzynarodową konwencją zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r., zatwierdzoną w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1). Nomenklatura Scalona przejęła pozycje i sześciocyfrowe podpozycje HS, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla Nomenklatury Scalonej.

4 Druga część CN zawiera sekcję XII zatytułowaną „Obuwie, nakrycia głowy, parasole, parasole przeciwsłoneczne, laski, stołki myśliwskie, bicze, szpicruty i ich części; pióra preparowane i artykuły z nich; kwiaty sztuczne; artykuły z włosów ludzkich", która składa się z czterech działów, w tym działu 64 zatytułowanego „Obuwie, getry i podobne; części tych artykułów".

5 Dział 64 CN obejmuje w szczególności następujące pozycje i podpozycje:

„6403	Obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkach ze skóry wyprawionej: […]
6403 99	— — pozostałe: […]
	— — — pozostałe, o podeszwach wewnętrznych o długości: […]
	— — — — 24 cm lub więcej:
6403 99 33	— — — — — Obuwie, którego nie można określić ani jako męskie, ani damskie.
[…]	
6404	Obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkach z materiałów włókienniczych: […]
6404 19	— — pozostałe: […]
6404 19 90	— — — pozostałe”

6 Do obuwia klasyfikowanego do podpozycji CN 6403 99 33 ma zastosowanie stawka celna w wysokości 8%, natomiast do obuwia klasyfikowanego do podpozycji CN 6404 19 90 ma zastosowanie stawka celna w wysokości 17%.

7 Wszystkie sekcje i wszystkie działy CN w obrębie sekcji poprzedzone są pewną ilością uwag, a mianowicie uwagami do sekcji lub działów. Uwaga 4a) do działu 64 CN ma następujące brzmienie:

„za materiał na cholewki uważany jest materiał składowy o największym polu powierzchni zewnętrznej, bez uwzględniania dodatków lub wzmocnień, takich jak nakładki na kostki, obrzeża, ozdoby, sprzączki, języki, podkładki oczek lub podobne dodatki".

8 Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja Wspólnot Europejskich może wprowadzić uwagi dodatkowe i noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej w celu zapewnienia jej jednolitego stosowania.

9 Uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN wprowadzona rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3800/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2658/87 (Dz.U. L 384, s. 8) ma następujące brzmienie:

„W uwadze 4a) »wzmocnienia« oznaczają wszystkie części (np. z tworzyw sztucznych lub skóry wyprawionej), które są przymocowane do zewnętrznej powierzchni cholewki, w celu nadania jej większej wytrzymałości, nawet gdy nie są przymocowane do podeszwy. Po usunięciu wzmocnień widoczny materiał musi mieć charakterystyczne cechy cholewki, a nie podszewki.

Przy ocenie materiału, z którego zrobiona jest cholewka, należy wziąć pod uwagę powierzchnie pokryte przez wzmocnienia lub dodatki".

10 Noty wyjaśniające do działu 64 CN w brzmieniu obowiązującym w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych rozpatrywanych w postępowaniu przed sądem krajowym (Dz.U. 2000 C 199, s. 1) odsyłają w zakresie wykładni terminów „podeszwy zewnętrzne" i „cholewki" do not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego.

11 Noty wyjaśniające do HS zostały ustanowione przez Komitet Systemu Zharmonizowanego, ustanowionego na podstawie art. 6 konwencji międzynarodowej wspomnianej w pkt 3 niniejszego wyroku i zatwierdzone, w warunkach wskazanych w art. 8 tej konwencji, przez Światową Organizację Celną.

12 Punkt D drugi akapit części „Uwagi ogólne" działu 64 rzeczonych not wyjaśniających ma następujące brzmienie:

„Jeśli cholewka składa się z dwóch lub więcej materiałów, to klasyfikacja zależy od materiału składowego, który ma największą powierzchnię zewnętrzną bez uwzględniania dodatków i wzmocnień, takich jak nakładki na kostki, paski i obrzeżenia ochronne lub dekoracyjne, inne ozdoby (np. kutasy, pompony lub plecionki), sprzączki, paski, podkładki oczek do sznurowadeł, sznurowadła lub suwaki. Materiał składowy jakiegokolwiek podszycia nie ma wpływu na klasyfikację".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

13 Spór przed sądem krajowym dotyczy klasyfikacji taryfowej sandałów w odniesieniu, do których Ecco przedstawiło wniosek o wydanie informacji taryfowej w sierpniu 2001 r.

14 W dniu 19 listopada 2001 r. duńskie organy skarbowe wydały wiążącą informację taryfową klasyfikującą omawiany produkt do podpozycji CN 6404 19 90, jako „obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub wtórnej i cholewkach z materiałów włókienniczych".

15 Uznając, że sandały, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym powinny być klasyfikowane do podpozycji CN 6403 99 33 jako „obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkach ze skóry wyprawionej", Ecco wniosło skargę na rzeczoną wiążącą informację taryfową do Landsskatteret.

16 Wobec okoliczności, że Landsskatteret przychylił się do skargi, Skatteministeriet wniosło odwołanie do Vestre Landsret.

17 Sąd krajowy opisuje produkt, którego dotyczy toczące się przed nim postępowanie jako „sandał z profilowaną powierzchnią zewnętrzną z gumy o wysokich brzegach. Protektor podeszwy zewnętrznej ma wpusty o różnych kolorach wykonane z różnych materiałów. Do podeszwy zewnętrznej przyklejona jest podeszwa wewnętrzna/pośrednia składająca się z warstwy pianki etylenu i octanu winylu (EVA) i pianki lateksowej pokrytej materiałem włókienniczym z mikrowłókna. W przedniej, środkowej oraz tylnej części cholewki znajdują się skórzane paski mocujące z taśmą Velcro służące do dopasowania/dostosowania sandała do stopy; ponadto w środkowej i tylnej części znajdują się wykonane z tkaniny uchwyty. Cholewka ma wycięcia na palce, śródstopie od strony wewnętrznej i zewnętrznej, jak również na górną część stopy i obie strony pięty. Skóra cholewki ma wpusty, w których umieszczono paski i logo przedsiębiorstwa wykonane z gumy. Zarówno materiał skórzany jak i włókienniczy są umocowane do wewnętrznej podeszwy za pomocą kleju. Skóra stanowi, jeśli uwzględnić paski mocujące i ozdoby, 71% zewnętrznej powierzchni cholewki".

18 Uznając, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu uzależnione jest od wykładni pozycji i uwag do działu 64 CN, Vestre Lansdret postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy wykładni załącznika I do rozporządzenia […] nr 2658/87 […], zmienionego rozporządzeniem […] nr [2388/2000] […], należy dokonywać w ten sposób, że obuwie, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, powinno być klasyfikowane jako obuwie o cholewkach ze skóry wyprawionej w rozumieniu pozycji CN 6403 czy też jako obuwie o cholewkach z materiałów włókienniczych w rozumieniu pozycji CN 6404?

2) Czy dodatkowa uwaga 1 do działu 64 Nomenklatury Scalonej, wprowadzona rozporządzeniem nr 3800/92 […] jest zgodna z uwagą 4a) do działu 64 CN?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pierwszego pytania

Uwagi przedstawione Trybunałowi

19 Zdaniem Ecco obuwie będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, w którym skóra stanowi 71% zewnętrznej powierzchni cholewki powinno, zgodnie z uwagą 4a) co działu 64 CN, zostać a priori zaklasyfikowane jako obuwie o cholewkach ze skóry wyprawionej objęte pozycją CN 6403.

20 Ponadto skóra nie stanowi ani dodatku, ani wzmocnienia w rozumieniu rzeczonej uwagi 4a) i w szczególności skórzana cholewka, z której można korzystać bez znajdującego się pod nią materiału włókienniczego nie może być uznana za „części [materiału]"w rozumieniu uwagi dodatkowej 1 do działu 64 CN.

21 Ecco wywodzi z tego, że sandały będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym powinny być klasyfikowane do pozycji CN 6403 jako obuwie o „cholewkach ze skóry wyprawionej".

22 Natomiast rząd duński i Komisja twierdzą, że sandały te powinny być klasyfikowane jako obuwie o cholewkach z materiałów włókienniczych w rozumieniu pozycji CN 6404.

23 Rząd duński podnosi, że pomimo okoliczności, iż skóra pokrywa większą część cholewki rzeczonych sandałów, należy ją uznać za dodatek lub wzmocnienie w rozumieniu uwagi dodatkowej 1 do działu 64 CN, jako że nadaje jej zwiększoną wytrzymałość a po usunięciu skóry znajdujący się pod nią materiał ma fizyczną formę typową dla cholewki.

24 Zdaniem Komisji materiał włókienniczy pokrywa — w przeciwieństwie do skóry — całą zewnętrzną powierzchnię sandała i charakteryzuje się znaczną sztywnością i wytrzymałością. Zatem w przypadku usunięcia skóry ma on naturalną formę obuwia, nadając sandałowi w znacznym stopniu cechy obuwia.

25 Podobnie jak rząd duński Komisja podnosi ponadto, że zagadnienie klasyfikacji towaru będącego przedmiotem postępowania przed sądem krajowym było omawiane podczas zebrania Komitetu Kodeksu Celnego w dniach 18 i 19 marca

2003 r., na którym obecne tam państwa członkowskie uzgodniły, że sandały, których cholewki składają się z materiału włókienniczego, na którym naszyte są kawałki skóry od zewnętrznej strony obuwia, należy uznać za posiadające cholewki z materiałów włókienniczych. Zdaniem rządu duńskiego Komitet Kodeksu Celnego doszedł do tego wniosku w świetle okoliczności, że materiał włókienniczy był widoczny na bokach cholewki, oraz że po usunięciu kawałków skóry miała ona formę cholewki, zgodnie z uwagą 4a) działu 64 CN.

Odpowiedź Trybunału

26 W swym pierwszym pytaniu sąd krajowy dąży w istocie do ustalenia czy sandały będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, powinny być klasyfikowane do pozycji CN 6403 jako obuwie o cholewkach ze skóry czy do pozycji CN 6404 jako obuwie o cholewkach z materiałów włókienniczych.

27 Na wstępie należy przypomnieć, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, decydującego kryterium klasyfikacji taryfowej towarów w sposób ogólny należy poszukiwać w ich obiektywnych cechach i właściwościach określonych brzmieniem pozycji Nomenklatury Scalonej i uwag do sekcji i działów (zob. w szczególności wyrok z dnia 27 września 2007 r. w sprawach połączonych C-208/06 i C-209/06 Medion i Canon Deutschland, Zb.Orz. s. I-7963, pkt 34).

28 Z brzmienia pozycji CN 6403 i 6404 wynika, że klasyfikacja obuwia będącego przedmiotem postępowania przed sądem krajowym do jednej bądź drugiej z tych pozycji jest dokonywana w zależności od materiału, z którego wykonana jest cholewka.

29 W niniejszym przypadku górna część sandała będącego przedmiotem postępowania przed sądem krajowym składa się zasadniczo ze skóry i materiału włókienniczego. Zarówno skóra jak i materiał włókienniczy są przymocowane do podeszwy wewnętrznej przez przyklejenie.

30 W świetle uwagi 4a) do działu 64 CN za materiał cholewki uważany jest materiał składowy o największym polu powierzchni zewnętrznej, bez uwzględniania dodatków lub wzmocnień.

31 Z postanowienia odsyłającego wynika, że skóra stanowi, jeśli uwzględnić paski mocujące i ozdoby, 71% zewnętrznej powierzchni cholewki.

32 W tych okolicznościach należy ustalić czy skórę, której zewnętrzna powierzchnia jest największa, należy uznać za cholewkę czy też za wzmocnienie w rozumieniu uwagi 4a) działu 64 CN.

33 Uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN definiuje wzmocnienia jako części materiału, które pokrywają zewnętrzną powierzchnię cholewki nadając jej większą wytrzymałość, niezależnie od tego czy są przymocowane do podeszwy.

34 Należy też wskazać, że w świetle uwagi dodatkowej 1 do działu 64 CN, po usunięciu wzmocnień widoczny materiał musi mieć charakterystyczne cechy cholewki, a nie podszewki.

35 Z powyższych rozważań wynika, że w celu dokonania klasyfikacji sandałów będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym w ramach CN, do sądu krajowego należy ustalenie czy po usunięciu skóry materiał włókienniczy omawianych sandałów ma cechy cholewki.

36 Jest tak jeśli materiał włókienniczy, pozbawiony elementów skórzanych, pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli zapewnia podtrzymanie w pewien sposób stopy użytkownika tak, że może on chodzić w tym obuwiu.

37 W tym zakresie należy stwierdzić, że materiał włókienniczy nie może zostać uznany za cholewkę wyłącznie z tego powodu, że w przypadku usunięcia skóry zachowuje formę cholewki. Ponieważ podszewka ma na celu podszyć materiał, który ją pokrywa, łatwo sobie wyobrazić, że ma ona formę cholewki.

38 Ponadto okoliczność, że materiał włókienniczy pozostaje widoczny wokół skóry i na poziomie pięty nie może wyłączać uznania go za podszewkę.

39 Przewidując bowiem, że materiał stanowiący ewentualne podszycie nie ma wpływu na klasyfikację obuwia, którego cholewka składa się z kilku materiałów, punkt D akapit drugi części „Uwagi ogólne" działu 64 not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego w sposób domyślny wskazuje, że podszewka może być miejscami widoczna, zatem może nie być pokryte materiałem stanowiącym cholewkę.

40 Wykładnia ta jest potwierdzona przez notę wyjaśniającą 1b) do działu 64 CN, która wynika z not wyjaśniających do CN opublikowanych przez Komisję w dniu 28 lutego

2006 r. (Dz.U. C 50, s. 1) i sprostowanych w dniu 28 października 2006 r. (Dz.U. C 260, s. 18), a która, choć nie obowiązywała w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych w postępowaniu przed sądem krajowym wskazuje, że „ [podszewka] nie jest widoczna na zewnątrz obuwia, z wyjątkiem wyłożenia np. wokół kołnierza".

41 Co się tyczy sandałów będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, można po pierwsze, stwierdzić, że tkanina w części górnej wydaje się być sporządzona z materiału relatywnie niestabilnego i elastycznego oraz, że usunięcie skóry wydaje się prowadzić do utraty w rzeczonych sandałach pasków mocujących, w szczególności na poziomie górnej części podbicia. Po drugie, należy stwierdzić, że materiał włókienniczy jest w bezpośrednim kontakcie ze stopą przez co unika się kontaktu skóry ze stopą. Po trzecie, obecność materiału włókienniczego wokół skóry i na poziomie pięty wydaje się mieć na celu zwiększenie komfortu korzystania z tego obuwia.

42 Rozważania te mogą prowadzić do wniosku, że w razie usunięcia skóry materiał włókienniczy nie pozwala na podtrzymanie stopy, a zatem że nie ma on cech cholewki oraz, że spełnia on funkcję podszewki mającej na celu zapewnienie większego komfortu użytkownika.

43 Jednakże to do sądu krajowego należy dokonanie niezbędnych ustaleń w tym zakresie.

44 W razie gdyby sąd ten doszedł do wniosku, że materiał włókienniczy jako jedyny ma cechy cholewki, sąd ten powinien zaklasyfikować rozpatrywane sandały do pozycji CN 6404.

45 Natomiast w razie odmiennego wniosku, sąd krajowy powinien zaklasyfikować omawiane sandały do pozycji CN 6403.

46 W tym drugim przypadku bowiem, albo skóra jako jedyna ma cechy cholewki wobec czego sandały rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym należą do pozycji CN 6403 albo cech tych nie ma, co oznacza, że należy uznać iż cholewka omawianych sandałów składa się jednocześnie z materiału włókienniczego i skóry. Jako że skóra stanowi, w świetle ustaleń sądu krajowego 71% zewnętrznej powierzchni cholewki, zostanie uznana za materiał składowy o największym polu powierzchni zewnętrznej w rozumieniu uwagi 4a) działu 64 CN. Zatem rzeczone sandały będzie należało również zaklasyfikować do pozycji CN 6403.

47 Wreszcie opinie Komitetu Kodeksu Celnego wskazane w uwagach przedstawionych Trybunałowi nie mogą stanowić przeszkody dla klasyfikacji sandałów będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym do pozycji CN 6403. W świetle utrwalonego orzecznictwa rozstrzygnięcia komitetu, choć stanowią ważny instrument służący zapewnieniu jednolitego stosowania kodeksu celnego przez organy celne państw członkowskich i mogą być jako takie uważane za uprawnione środki służące do interpretowania tego kodeksu, nie mają wiążącej mocy prawnej (wyrok z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie C-11/05 Friesland Coberco Dairy Foods, Zb.Orz. s. I-4285, pkt 39). Trybunał dodał, że w odpowiednim przypadku może zostać przeprowadzone badanie czy treść rzeczonych opinii jest zgodna z przepisami samego kodeksu celnego i nie zmienia ich zakresu (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lipca 1980 r. w sprawie 798/79 Chem-Tec, Rec. s. 2639, pkt 11).

48 Zatem na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć, że wykładni CN powinno się dokonywać w ten sposób, iż sandały, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, których podeszwa zewnętrzna jest wykonana z gumy i których

górna część składa się z dwóch kawałków skóry umocowanych do podeszwy wewnętrznej przez przyklejenie i połączonych paskami mocującymi ze skóry pokrytymi taśmą Velcro, przy czym skóra pokrywa około 71% zewnętrznej powierzchni cholewki, a elastyczny materiał włókienniczy znajdujący się pod skórą pozostaje miejscami widoczny, podlegają klasyfikacji:

— do pozycji CN 6404 jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli zapewnia wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie;

— do pozycji CN 6403 jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, nie pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli nie zapewnia wystarczającego podtrzymania stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie.

W przedmiocie drugiego pytania

Uwagi przedstawione Trybunałowi

49 Ecco podnosi, że uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN może precyzować klasyfikację wynikającą z brzmienia pozycji CN i uwagi 4a) do tego działu, lecz nie może ona prowadzić do tego, że cholewka uznawana, w razie braku takiej uwagi dodatkowej, za cholewkę ze skóry wyprawionej, zostałaby uznana za cholewkę z materiałów włókienniczych.

50 Dodaje ona, że jeśli uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN rozszerzałaby pojęcie „wzmocnień" w ten sposób, że sandały rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym byłyby uznawane za cholewki z materiałów włókienniczych, byłaby ona niezgodna z uwagą 4a) rzeczonego działu, a zatem nieważna. Ecco twierdzi jednakże, iż interpretowana prawidłowo rzeczona uwaga dodatkowa nie prowadzi do odmiennego rezultatu niż ten, który wynika bezpośrednio z rzeczonej uwagi 4a).

51 Rząd duński i Komisja zwracają się do Trybunału o przedstawienie odpowiedzi, w świetle której uwaga dodatkowa 1 działu 64 CN jest zgodna z uwagą 4a) tego działu.

Odpowiedź Trybunału

52 W swym drugim pytaniu sąd krajowy dąży zasadniczo do ustalenia ważności uwagi dodatkowej 1 do działu 64 CN w świetle uwagi 4a) tego działu.

53 Z postanowienia odsyłającego wynika, że pytanie to sformułowano ze względu na argument przedstawiony przez Ecco w ramach postępowania przed sądem krajowym, w świetle którego uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN miałaby być niezgodna z uwagą 4a) tego działu, w przypadku gdyby nadana jej wykładnia prowadziła do zaklasyfikowania obuwia, którego największe pole powierzchni zewnętrznej jest ze skóry mającego formę cholewki, do pozycji CN 6404, gdy znajdujący się pod nią materiał włókienniczy ma również formę cholewki.

54 W tym zakresie wystarczy przypomnieć, że po pierwsze, uwaga 4a) do działu 64 CN wyraźnie przewiduje, że części stanowiące ewentualne wzmocnienia nie mają żadnego wpływu na ustalenie materiału stanowiącego cholewkę obuwia dla celów jego klasyfikacji w ramach CN. Wskazanie to zostało uczynione bez odesłania lub ograniczenia dotyczącego powierzchni pokrytej przez te wzmocnienia.

55 Po drugie, należy stwierdzić, że uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN jest ograniczona, jak wskazuje jej tytuł, do wskazania pewnych elementów wyjaśniających w zakresie pojęcia wzmocnień w rozumieniu rzeczonej uwagi 4a) i w szczególności jego funkcji.

56 W tych okolicznościach nie ma sprzeczności pomiędzy treścią uwagi 4a) do działu 64 CN i uwagi dodatkowej 1 tego działu, która mogłaby podważać ważność tej ostatniej.

57 Zatem na drugie pytanie należy odpowiedzieć w ten sposób, że uwaga dodatkowa 1 do działu 64 CN jest zgodna z uwagą 4a) do tego działu.

W przedmiocie kosztów

58 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

1) **Wykładni Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r., należy dokonywać w ten sposób, iż sandały, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, których podeszwa zewnętrzna jest wykonana z gumy i których górna część składa się z dwóch kawałków skóry umocowanych do podeszwy wewnętrznej przez przyklejenie i połączonych paskami mocującymi ze skóry pokrytymi taśmą Velcro, przy czym skóra pokrywa około 71% zewnętrznej powierzchni cholewki, a elastyczny materiał włókienniczy znajdujący się pod skórą pozostaje miejscami widoczny, podlegają klasyfikacji:**

   — **do pozycji CN 6404 jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli zapewnia wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie;**

   — **do pozycji CN 6403 jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, nie pełni funkcji cholewki, to znaczy jeśli nie zapewnia wystarczającego podtrzymania stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie.**

2) **Uwaga dodatkowa 1 do działu 64 Nomenklatury Scalonej wprowadzona rozporządzeniem (EWG) nr 3800/92 Komisji z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2658/87 (Dz.U. L 384, s. 8) jest zgodna z uwagą 4a) do tego działu.**

Podpisy